

ЗМІСТ

Передчуття поганих земель, або Доктор Краснодар Горностаев «Індіана» Джонс наймолодший	7
Розділ 1. Знайти Іллю	9
Розділ 2. Кривава різанина на пристані	29
Розділ 3. Поїздки та польоти	38
Розділ 4. Непрохані гості	60
Розділ 5. На Січі	80
Розділ 6. До Поганих земель	118
Розділ 7. Битва з дикими	140
Розділ 8. Перепочинок та мандри	174
Розділ 9. Війна на Заставі	200
Розділ 10. Суд	238
Розділ 11. На Торжищі	255
Розділ 12. Дивовижний порятунок та остаточне розчарування ..	291
Розділ 13. Я — полководець	306

РОЗДІЛ 1

Знайти Іллю

Мене звати Краснодар Горностаєв. Здивувалися? Всі дивуються, коли чують уперше. Ще нехай Горностаєв, але Краснодар! Цікаво, чи міг бути Ставрополь або Ростов? Таганрог Горностаєв — теж непогано. Мабуть, мій тато, а це він наполіг на такому імені, любив географію, а може, мав якийсь приємний спогад про Краснодар. Не знаю і спитати не можу, бо батько пішов з родини, коли мені ще не було року, і потім так загубився у житті, що я досі не знаю про його подальшу долю. Мама залишилася, але коли мені було вісім років, її збив автобус. Мене узяли дід та його друга дружина. З ними я й зростав. Закінчив школу, вступив до інституту по квоті для сиріт, потім сів на вісім років за вбивство. Не хочу про це багато балакати, просто скажу, що відсидів увесь термін, зробив висновки і став на шлях виправлення. Можливо б, на ньому і не затримався, бо ж коли я вийшов з колонії і повернувся до рідного міста, тут мене ніхто не чекав. Дід помер, його дружина успадкувала квартиру, продала її і поїхала доживати до доньки у Сімферополь. Я не мав де жити, мене не брали на роботу, тож мусив украсти щось чи пограбувати когось і повернутися за ґрати. Але я не хотів повертатися. Я хотів жити чесно, працювати і спробувати витратити на щось путнє хоча б ту частину життя, яка залишалася.

І тут мені пощастило. Один знайомий по колонії підказав мені звернутися до детективної агенції «Хаос» в Оклункові. Знову здивувалися? Детективна агенція «Хаос»? Що за фігня? Агенція була названа на честь її засновниці і директора — Понамки

Хаос. Вже втретє здивувалися? Просто у неї важкозрозуміла суміш крові різних народів, з якої впливло грецьке прізвище і, начебто, болгарське ім'я. При цьому вона білявка, три роки працювала у міліції, займалася купою різних видів спорту, а зараз зупинилася на боксі, якому віддає по 3-4 тренування на тиждень. Я називаю її «моя добра панна Понамка Хаос», бо вона врятувала мене. Дала роботу, дозволила жити у себе на дачі.

Коли я приїхав сюди вперше, дачний будинок був розграбований, навколо нього росли двометрові чагарники. Я почистив усе, підремонував, зробив грубку в будиночку і плиту під навісом на дворі, де у теплу пору готував на дровах їжу. Готував не для себе, при зрості метр сімдесят вісім моя вага складає 54 кілограми. До колонії я важив під дев'яносто, але в неволі схуд. Щось трапилось з організмом, я втратив апетит. Назавжди. Навіть вийшовши на волю, ледь примушував себе щось з'їсти. Але полюбив куховарити. Для Понамки, яка мала просто надзвичайний, як на струнку білявку, апетит. Жартувала, що їсть за себе і «за цього парня», тобто за мене.

Того ранку я прокинувся о п'ятій, саме світало, на вулиці стояли тиша та прохолода. Я помилювався цією ідилією, а потім розпалив багаття у плиті на вулиці. Поставив кипіти воду в казанку, а сам сів чистити усе потрібне для смачного супу зі свинячими реберцями. Картопля, цибуля, морква, вирвав побільше зелені на городі, кинув у воду м'ясо. Слухав навколишню тишу. Була середа, то дачі стояли порожні, отже, тишу ніщо не порушувало. Сонце потроху вставало, вітру не було, заповідався черговий спекотний день.

Я узявся до млинців. Велика сковорода на п'ятдесят сантиметрів у діаметрі, яку я купив на підпільному пункті прийому металу. Хороша сковорода, яка дозволяла робити великі млинці, що так подобалися моїй добрій панні Понамці Хаос. Вилив тісто на сковороду, а сам місив сир з яйцями та цукром, готував начинку. Підкладав дрова у пічку, слідкував за реберцями у супі. Поставив чавунок на локшину. Згідно плану, на обід мали бути суп з реберцями, паста з морепродуктами та млинці з сиром на десерт. Меню подобалося мені, і я посміхався, з при-